



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 981/2021
27.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јован Вукчевић, адвокат у ..., против тужене Република Србија, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2943/20 од 27.11.2020. године, у седници већа одржаној 27. јануара 2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2943/20 од 27.11.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2943/20 од 27.11.2020. године.

Образложење

Први основни суд у Београду је донео пресуду П1 1066/19 дана 17.06.2020. године, којом је констатовао да усваја тужбени захтев и обавезао тужену да тужиоцу на име накнаде штете на име разлике у висини између исплаћене посебне пензије и плате коју би тужилац остваривао у периоду од 10.04.2014. године до 31.03.2019. године исплати укупан износ од 1.242.414,83 динара, са законском затезном каматом на појединачне износе по месецима како је одређено у изреци те пресуде и обавезао је тужену да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 208.274,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 2943/20 од 27.11.2020. године одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио наведену првостепену пресуду, те одбио као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене другостепене пресуде тужена је изјавила благовремену ревизију, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, којом пресуду

побија због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Побижана другостепена пресуда којом је правноснажно одлучено о захтеву тужиоца у складу је са правним схватањем ревизијског суда израженим кроз одлуке у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим чињеничним и правним основом. Ревидент не указује на друге одлуке у којима је у истој чињенично правној ситуацији другачије одлучено. Ревизијски наводи тужене нису правно релевантан основ за прихватање посебне ревизије из одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Зато је на основу одредбе члана 404. став 2. овог ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 18/20) и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 18/20) прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је поднео тужбу 01.04.2019. године. Вредност предмета спора о коме је одлучено побијаном правноснажном одлуком је 1.242.414,83 динара, што представља динарску противвредност од 10.531,09 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Овај спор из радног односа не односи се на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ на потраживање у новцу. Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, изјављена ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци овог решења у другом ставу.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић